

EDITORIAL

**CORRESPONSABILIDAD
EMPRESARIAL**

El proyecto *L'Hospitalet por el civismo* sigue avanzando. Paso a paso, como corresponde a cualquier proyecto que pretenda provocar un cambio de actitud y comportamiento, pero seguro. Desde que se dio a conocer, el principal esfuerzo se ha centrado en conseguir que todos los sectores que componen L'Hospitalet se sumen a esta iniciativa que pretende que todos vivamos un poco mejor en nuestra ciudad y consideremos el medio urbano como nuestra propia casa. Hasta ahora, ciudadanos y asociaciones han expresado su voluntad de colaboración sumándose al manifiesto cívico. En este momento, *L'Hospitalet por el civismo* da un paso más incorporando a la ya larga lista de los hospitalenses comprometidos con su ciudad las empresas que trabajan en el municipio.

La adhesión de firmas como Prosegur, una de las primeras en colaborar activamente en *L'Hospitalet por el civismo*, tiene especial relevancia. De todos es conocido que el movimiento asociativo de L'Hospitalet es uno de los más ricos y vivos y que está especialmente comprometido con la ciudad. Sin embargo, si el sector empresarial, motor de la economía local, no se suma a la campaña cívica, el proyecto quedará cojo. Atrás ha quedado el modelo de empresa que se ubica en los terrenos industriales más competitivos y bien comunicados pero que vive de espaldas a la realidad del municipio en el que se encuentra, pese a que en muchas ocasiones sus empleados sean vecinos de esa ciudad. La corresponsabilidad del mundo económico en cualquier proyecto que pretenda mejorar la calidad de vida de nuestras ciudades es imprescindible para conseguir este objetivo.

LA FIRMA

L'ATUR ÉS EL PUNT NEGRE

Joan Coscubiela

Secretari general de CCOO de Catalunya

D'un temps ençà escoltem repetidament aquella cançoneta 'España va bien' que repeteix el president Aznar i el seu seguici. I és cert que la conjuntura econòmica en l'àmbit internacional està propiciant la moderació de la inflació, la baixada dels tipus d'interès, el creixement del Producte Interior Brut (PIB), l'augment dels beneficis empresarials, la petita recuperació del consum privat i la pujada espectacular de la borsa, un 39 per cent l'any 1996.

Però aquest creixement econòmic no és aprofitat convenientment i el nostre mercat de treball continua sent el punt negre amb un atur que pràcticament no es redueix i un augment de l'ocupació que no passa de xifres molt modestes. A més, la precarietat d'aquesta ocupació és tant elevada que ja són molt pocs els que dubten dels danys socials que ocasiona i dels riscos que implica per a l'economia del país.

No cal anar molt lluny, L'Hospitalet és un bon exemple,

amb gairebé 11.000 aturats, segons dades de l'Inem, mostra ben clarament que la bona marxa de l'economia implica també la responsabilitat de governs i empresariat en la creació de llocs de treball.

CCOO, conjuntament amb UGT hem fet un gran esforç per aconseguir en l'àmbit estatal un Acord Interconfederal per a l'Estabilitat a l'Ocupació amb l'objectiu de corregir la precarietat en el mercat de treball i que l'ocupació tingui més estabilitat i qualitat. Aquest acord ja està donant els seus fruits i fins al mes d'agost les dades indicaven l'existència de 210.000 nous contractes indefinits, 26.500 a Catalunya, un 9 per cent de la contractació total que triplica el percentatge anterior.

Són dades modestes, però mostren que amb la responsabilitat de totes les parts implicades les dades negatives del nostre mercat de treball poden començar a canviar.

PERSONAL E INTRANSFERIBLE

AMORES QUE MATAN

Juana Gallego

Profesora de la UAB y periodista

Una mujer muere cada semana en España a manos de su pareja. O a veces a manos de quien sin ser su marido, ni su novio ni su amante, es la que al parecer más la ha querido. Según todos los indicios, los crímenes pasionales se producen por un exceso de amor. Digo yo que un amor mal entendido. Un amor egoísta, posesivo, patológico, frustrante.

Esas 52 mujeres que mueren cada año asesinadas por la persona con quien un día convivieron, o quien quizás tuvieron hijos, sólo es la punta más extrema de un escalofriante iceberg que cifra en 16.378 las denuncias presentada por mujeres que han sufrido malos tratos sólo en 1996. Ciertamente, es difícil penetrar y entender el complicado entramado emocional sobre el que se asienta una relación sentimental. Pero lo que resulta difícil comprender es que no se haya encontrado aún una fórmula que permita proteger eficazmente a aquellas mujeres que han sido reiteradamente amenazadas, perseguidas y maltratadas por sus

parejas. El maltrato doméstico no se entiende como un problema social, que tiene su origen en una estructura de poder, o en una incapacidad de los hombres para aceptar la ruptura sentimental. Se acepta como una fatalidad, como una trampa del destino. Cuando no como un asunto privado, entre dos, que nos provoca un encogimiento de hombros como diciendo: "ellos sabrán".

Los maltratos a la esposa, con su exponente máximo, el asesinato, parece que todavía gozan de una cierta permisividad social. No crean movimientos de protesta, ni de damnificadas, ni manifestaciones multitudinarias, ni declaraciones condenatorias en el parlamento. Las víctimas mueren calladamente, sin ruidos ni alharacas, como aquella impresionante imagen de una mujer caída sobre un banco, muerta por los disparos de su marido, ante la mirada atónita de su hijo de 7 años. Y no será la primera. Ni la última. Y nadie nunca se pondrá un lazo azul en su memoria.

CIUTADANS

L'HOSPITALET publica a cada número l'opinió d'alguns dels nostres conciutadans a l'entorn dels temes més diversos. Els entrevistats, als quals agraïm la seva col·laboració, són triats a l'atzar.

Com et plantejges el teu futur?

Oliver Gordillo
estudiant de delineació

Me'l plantejo estudiant el que m'agrada, delineació, i amb la il·lusió, evidentment, de trobar feina com a delineant. Sempre he pensat que els joves hem d'estudiar el que ens agrada, sense estar condicionats pel mercat laboral. Jo així ho he fet. Després, m'agradaria marxar aviat de casa, però dependrà de les possibilitats econòmiques.

Sonia Jiménez
estudiant de pedagogia

He començat enguany els meus estudis universitaris de pedagogia i realment em frustraria no trobar feina d'això, tot i que sóc conscient que em pot passar. Considero que vivim en una societat molt competitiva i els joves ens preocupem més de ser competitius davant el mercat laboral que de valors com la solidaritat.

Rocío Gálvez
estudiant d'imatge i so

Veig el futur amb certa inquietut, ja que la majoria ens preparam estudiant i després no trobem feina i molt menys un treball fix. Jo he optat per estudiar ara i treballar després, però això m'obligarà a viure fins tard amb els pares. Confio, en qualsevol cas, que es tracti d'una situació temporal i que passarà aquesta mala 'ratxa'.

L'Hospitalet

Diari Informatiu de la Ciutat

Edita: La Farga GEMSA
Adreça: c/ Barcelona, 2
Tel. 261 53 30 Fax 338 43 97
Direcció: Cristina Sánchez
Redacció: Rosa Salguero, Pilar Gonzalo; **esports:** Jordi Mèlich;
disseny i maquetació: E. Ortiz;
fotografia: Juan Valgañón; **informàtica:** Grup Inèdit Disseny/G. Fernández; **disseny capçalera:** Comunicació i Imatge.
Publicitat: Tel. 261 52 00
Imprimeix: C. G. Canigó S.L.
Tiratge: 100.000 exemplars
D.L. 36444-94

Aquesta publicació no s'identifica necessàriament amb les opinions expressades pels seus col·laboradors i columnistes.